

PROGRAMA DE MÀ

Trio Fortuny & *friends* —Cruixent, Schumann i Brahms

Petit Palau Cambra

Divendres, 27 de febrer de 2026 – 19.30 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Trio Fortuny:

Joel Bardolet, violí

Pau Codina, violoncel

Marc Heredia, piano

Jonathan Brown, viola

Oliver Wille, violí

I

Ferran Cruixent (1976)

Toccata

FAIK (as far as I know...)

Robert Schumann (1810-1856)

Quartet amb piano, en Mi bemoll major, op. 47

I. Sostenuto assai – Allegro ma non troppo

II. Scherzo: Molto vivace – Trio I – Trio II

III. Andante cantabile

IV. Finale: Vivace

II

Johannes Brahms (1833-1897)

Quintet amb piano, en Fa menor, op. 34

I. Allegro non troppo

II. Andante, un poco Adagio

III. Scherzo: Allegro

IV. Final: Poco sostenuto – Allegro non troppo – Presto, non troppo

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#cambra #estrenes

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Fe

per deslliurar-nos d'incendis
calia fer fogueres cremar del tot el sotabosc
és per això que ho sé:

aquestes flames d'ara que ens rodegen
que ens ofeguen que ens asfixien
també ens salven

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg / Sabine Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Yuja Wang
& Mahler Chamber Orchestra / Víkingur Ólafsson / Sondra Radvanovsky / Seong-Jin Cho & London Symphony Orchestra
/ Piotr Beczala / Igor Levit / María Dueñas
/ Beatrice Rana / Alexander Melnikov &
Quartet Casals / Staatskapelle Dresden &
Daniele Gatti / Orchestre des Champs Élysées
& Philippe Herreweghe / Elisabeth Leonskaja
/ West-Eastern Divan Orchestra & Zubin
Mehta / Julia Lezhneva / Emmanuel Pahud &
Orquestra Simfònica de la SWR d'Stuttgart /
Grigory Sokolov

Entrades i abonaments a partir de 3 concerts
al 15% de descompte a palaumusica.cat

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El compositor Ferran Cruixent i el Trio Fortuny uneixen el seu talent en aquesta vetllada que acomiada el conjunt com a formació resident del Palau. Per preparar el programa, els integrants del Trio Fortuny –el violinista Joel Bardolet, el violoncel·lista Pau Codina i el pianista Marc Heredia– han convidat Jonathan Brown (viola) i Oliver Wille (violí) per fer música entre amics. Fascinat per la relació entre humans i tecnologia, Ferran Cruixent, que va ser compositor convidat de la temporada 2022-23 del Palau, evidencia en les seves partitures una gran capacitat per crear atmosferes i textures amb una forta càrrega poètica i emocional.

Quines són les claus del concert?

Aquestes característiques de la música de Cruixent, de qui avui s'estrenen *Toccata* i *FAIK (as far as I know...)*, combinen de manera orgànica amb les obres de Schumann i Brahms que s'han programat. Es tracta de dos compositors romàntics que, amb conjunts diferents –un quartet amb piano i un quintet amb piano–, també treballen a la recerca de l'emoció, en el seu cas centrats en el discurs melòdic propi de la seva època. El recital apropa dos clàssics universals a la creació contemporània d'un dels compositors del país amb més estrenes internacionals.

A què he de parar atenció?

Tot i que el ventall d'interessos de Ferran Cruixent se centra en temes actuals com la tecnologia, la intel·ligència artificial, el món digital i la seva influència en la societat, les seves obres també cerquen una profunditat expressiva pròpia de tota creació musical. Les dues estrenes que avui es proposen conviden a obrir els sentits i a deixar-se dur per un llenguatge musical innovador que, com en els autors romàntics, també vol emocionar.

Sabies que...

Durant la temporada en què Ferran Cruixent va ser compositor convidat al Palau, hi va estrenar dues peces de formats ben diferents. L'Orquestra Simfònica del Vallès, al cicle Simfònics al Palau, va oferir *Cyber Prelude*, inspirada en la *Simfonia núm. 6* de Txaikovski, mentre que el Cor de Cambra del Palau estrenava *Metaverse II*, una obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana.

Quan el compositor català el 2010 va presentar *Cyborg*, un encàrrec de la Staatskapelle Weimar que als Estats Units va interpretar per primer cop la Detroit Symphony (2013), va proposar una barreja d'instruments tradicionals i tecnologia digital. El director nord-americà Leonard Slatkin va declarar la seva sorpresa davant l'imaginatiu llenguatge de l'obra: “*No s’assembla a res que hàgiu sentit abans*”, va dir. “*Cada membre de l’orquestra havia de descarregar-se un fitxer MP3 creat pel compositor; tots feien servir els seus propis telèfons a l’escenari mentre continuàvem tocant altres coses. Així, s’introduïa un dispositiu de comunicació a l’orquestra, tot demostrant que la tecnologia es pot combinar amb el que fem. L’anomena «cibercant». És fascinant*”.

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Comentari

Tradició i presència: del Romanticisme a la creació contemporània

El Trio Fortuny torna al Palau de la Música Catalana, un escenari amb el qual manté una relació sostinguda des del 2017, que l'ha consolidat com un dels conjunts de cambra més sòlids, versàtils i inspirats del panorama català actual. En aquesta nova aparició al Petit Palau, el grup presenta un programa d'alta intensitat expressiva que articula tres mirades complementàries sobre la tradició: el Romanticisme visionari de Robert Schumann, la síntesi madura de Johannes Brahms i dues noves creacions de Ferran Cruixent, una de les veus més rellevants de la composició catalana actual, que introdueixen una perspectiva contemporània en diàleg amb aquest llegat i amb la música entesa com a fet sonor i performatiu.

En el primer sentit, *Toccata*: els tres instruments com un únic organisme sonor, amb predomini de la verticalitat i sense jerarquies evidents, impulsats per una energia rítmica constant. Ho fa amb llenguatge que empra recursos del Renaixement i el Barroc, com l'ús de quintes justes, cordes a l'aire, imitacions i un contrapunt lliure sostingut per un moviment perpetu assolint un perfil minimalista en alguns trams, dins un marc tonal diatònic basat inicialment en el mode mixolidi (a partir de la nota Sol) evolucionant cap a un gir final pentatònic que introdueix un nou material tonal com un esclat de llum i sorpresa sonora. A nivell dinàmic comença en pianíssim (pp) i bascula amb canvis graduals fins a assolir el fortíssim (ff) al centre del moviment. A partir d'aquí hi ha contrastos que són més acusats i sobtats fins a extingir-se amb un acord fortíssim sobre el motiu germinal de la peça després d'una coda en pianíssim on predominen efectes arpegiats.

Per la seva part, a *FAIK* (*as far as I know...*) dialoga amb el passat des d'una perspectiva conceptual que qüestiona la relació entre cos, tecnologia i autenticitat: el títol és una transcripció sonora de *fake* (simulacre, còpia). Per això comença com un trio interpretat en directe, però en un moment determinat els intèrprets activen els seus telèfons mòbils per reproduir el mateix material musical i abandonen l'escenari, tot deixant-hi només la presència digital: la tecnologia incrustada a la vida quotidiana. Aquest gest, vinculat a la pràctica del *cibercant* –que ja va explorar a *Cyborg* per a orquestra simfònica–, posa en crisi la noció de presència i d'origen del so: allò que s'escolta ja no prové del gest viu, sinó de la seva còpia com a gest performatiu. *FAIK* no denuncia la tecnologia, sinó el desplaçament progressiu del

cos i de l'experiència compartida en favor de la simulació, i obre una pregunta inquietant sobre què vol dir escoltar música avui.

El nucli del programa, no obstant, el formen dues obres cabdals del Romanticisme alemany, separades per una generació però unides per una continuïtat estètica i humana profunda. Schumann va ser el primer gran defensor del jove Brahms, a qui va presentar com “*el destinat a expressar l'esperit del seu temps*” a l'article *Neue Bahnen* (1853). Més enllà d'aquest gest de suport, entre els dos va esdevenir-se una afinitat compositiva d'alta intensitat expressiva, sotmesa a un rigor formal heretat del Classicisme, amb una perenne mirada cap a Beethoven i una eloqüència especial en la música de cambra, espai enaltit d'experimentació creativa on el quartet i el quintet amb piano van esdevenir espais privilegiats per al treball motívic, la conversa íntima entre veus i l'exploració d'una subjectivitat compartida. El programa traça així un recorregut entre dos pols complementaris del Romanticisme: l'impuls narratiu i poètic, d'una banda, i la concentració estructural i la densitat expressiva, de l'altra.

Tant al *Quartet amb piano, op. 47* de Robert Schumann (1842) com al *Quintet amb piano, op. 34* de Brahms (1866), Clara Schumann hi va tenir un paper decisiu: com a consellera de Brahms en la configuració definitiva del *Quintet* després que Brahms hagués compost una sonata per a dos pianos que era una adaptació d'un quintet per a cordes inicial, i com a intèrpret i testimoni privilegiada del *Quartet*, del qual va escriure al seu dietari: “*Una vegada més he quedat fascinada davant aquesta obra tan fresca i juvenil com un primer treball*”. Les dues obres parteixen de la forma clàssica per transformar-la des de dins, sota l'ombra de Beethoven, amb un piano que actua no com a solista, sinó com a motor discursiu d'una concepció gairebé simfònica del conjunt.

El primer moviment d'ambdues obres es basa en una forma sonata: dos temes en Schumann després d'una introducció solemne i meditativa de les cordes que estableix el clima expressiu del moviment. A nivell textural hi ha passatges de fort contrapunt i totes dues obres presenten una secció de desenvolupament basant-se en el primer tema: més breu en Brahms, mentre que Schumann, poc abans de la coda, introdueix un tema citació del seu lied “*Er, der Herrlichste von allen*” del cicle *Amor i vida de dona*. Brahms, per exemple, citarà la balada *Le pas d'armes du roi Jean* de Saint-Säens al quart moviment. Reconeixent-hi una exposició, un desenvolupament, una reexposició –relativament estàndard– i una coda elaborada; el resultat és una forma sonata lliure i complexa en ambdós.

Als moviments lents trobem, d'una banda, una de les pàgines líriques més colpidores de Schumann, construïda sobre cinc variacions amb un breu passatge intermedi, on el piano adopta un rol evocador en un clima de melangia i recolliment. De l'altra, en Brahms, un *intermezzo* d'intensitat continguda, amb abundants idees secundàries i una estructura ABA basada en un cant ampli i noble de les cordes, sostingut pel piano, com a espai de reflexió i d'intensitat continguda. Com a tercer moviment, Schumann concep un "Scherzo" d'aire lleugerament mendelssohnià amb dos tríos contrastants que mantenen vincles subtils amb el material principal; mentre que Brahms presenta un moviment de força rítmica, vitalisme i festivitat, amb canvis d'humor, un episodi fugat i un trio central de caràcter solemne i folklòric. La recapitulació és textual.

Després d'un inici amb caràcter d'introducció lenta, melancòlica i en tonalitat menor en el cas de Brahms, els moviments finals d'ambdues obres adopten una fisonomia més heterogènia i expansiva: rondós-sonates molt lliures, amb múltiples temes, blocs contrastants, energia, brillantor i un intens treball contrapuntístic. El resultat és un impuls vital ple de tensió i llum que culmina dues grans composicions hereves de la projecció beethoveniana i de determinades obres de Schubert. Pel que fa a la recepció, el *Quartet* de Schumann, dedicat al comte rus Mathieu Wielhorski, s'estrenà públicament el 8 de desembre de 1844 al concert de comiat dels Schumann a Leipzig; el *Quintet* de Brahms s'escoltà a Baden el 1865 davant la princesa Anna de Hesse, amb un èxit notable, fins al punt que Hermann Levi afirmà: "*És més bell del que es pugui expressar amb paraules [...] ha fet una obra mestra*".

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l'art

Biografies

Trio Fortuny

A les portes de celebrar el seu desè aniversari, el Trio Fortuny viu una intensa activitat arreu d'Europa. Format pel violinista Joel Bardolet, el violoncel·lista Pau Codina i el pianista Marc Heredia, el Trio Fortuny ha consolidat una proposta artística pròpia actuant en importants escenaris europeus i enregistrant el seu darrer àlbum, *Echoes*, amb obres de Suk, Magrané i Txaikovski.

Paral·lelament, el Trio manté un ferm compromís amb la música de nova creació. Aquesta temporada estrena diverses obres que li han estat dedicades, entre les quals destaquen noves composicions de Ferran Cruixent, Francesc Prat i Josep Ollé, així com un *Triple Concert* de Joan Magrané.

El Trio Fortuny col·labora amb diversos artistes, com la companyia de dansa Mal Pelo i la cantant Inés Cuello.

El diàleg entre els integrants del Trio Fortuny reflecteix influències de Ferenc Rados, Rainer Schmidt, Claudio Martínez, Gary Hoffman, Anton Kernjak, Dmitri Bashkirov i Jonathan Brown, entre d'altres. Han actuat en festivals i sales de referència, com el Wissembourg International Music Festival, Porta Ferrada, Festival de Torroella de Montgrí, Auditori de Barcelona, Festival Bachcelona, Palau de la Música de València, Temporada Ibercamera Girona, Centro Nacional de

Difusión Musical i Palau de la Música Catalana, on estan en la tercera temporada de la seva residència artística.

Jonathan Brown, viola

Nascut a Chicago, els seus principals mestres de viola van ser Martha Strongin Katz, Karen Tuttle, Heidi Castleman, Thomas Riebl i Veronika Hagen, i va rebre una influència profunda de Ferenc Rados i György Kurtág.

Del 2002 al 2024 va ser el violista del Quartet Casals, amb el qual va actuar a les principals sales de concerts d'Europa, Amèrica del Nord i l'Àsia. Amb el Quartet va fer nombrosos enregistraments per al segell Harmonia Mundi, amb un repertori que abasta des de Bach, Haydn, Mozart i Beethoven fins a Bartók, Ligeti i Xostakóvitx. Entre els moments més destacats figuren cicles complets de Beethoven a Berlín, Viena, Londres, Tòquio, Estocolm, Madrid i Barcelona, així com una residència artística al Palacio Real de Madrid, on el Quartet va tocar amb l'únic quartet d'instruments construït per Stradivari.

Com a violista convidat, Jonathan Brown ha col·laborat amb els quartets Tokyo, Jerusalem, Kuss, Marmen, Miro, Zemlinsky, Quiroga i Armida, i ha format part del jurat de concursos internacionals de quartet de corda a Londres, Salzburg, Praga i Katowice. També ha estat director artístic de l'orquestra de cambra Da Camara, de l'*ensemble* de música contemporània Funktion i de Musethica Espanya.

Actualment és professor de música de cambra al Colburn School Conservatory of Music de Los Angeles. Anteriorment va impartir classes de viola i música de cambra a l'ESMUC (Barcelona) i a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, i ha ofert classes magistrals arreu d'Europa i dels Estats Units.

Oliver Wille, violí

Va néixer a Berlín i va estudiar a diverses universitats d'Alemanya (Berlín i Colònia) i dels Estats Units (Indiana University i New England Conservatory). Com a cofundador del Kuss Quartet, reconegut internacionalment, va iniciar una vida molt activa en el camp de la música de cambra a una edat força jove. Entre els seus mestres hi ha Eberhard Feltz, Christoph Poppen, Mauricio Fuks, Walter Levin, membres dels quartets Cleveland i Alban Berg, així com György Kurtág i Ferenc Rados.

Oliver Wille escriu notes de programa i de CD i imparteix regularment conferències en espais com la Heidelberger Frühling, Elbphilharmonie d'Hamburg i Hannover.

Des del 2016 exerceix com a director artístic del Music Summer Festival Hitzacker; anteriorment va comissariar les sèries de música de cambra de Hannover i Frankfurt, i des del 2018 treballa com a director artístic del Concurs Internacional de Violí Joseph Joachim de Hannover, juntament amb Antje Weithaas.

El 2011 va esdevenir professor a la Universitat de Hannover, on imparteix una classe de quartet amb èxit internacional. Des del 2021 és també el vicepresident d'Arts; a més, ensenya a Itàlia i ofereix regularment classes magistrals.

Kuss Quartet després de guanyar el Concurs Alemany de Música i el prestigiós Premio Borciani el 2002, així com de ser seleccionat per l'ECHO (European

Concert Hall Organisation) el 2003, ha actuat als principals escenaris de concerts d'arreu del món, com el Wigmore Hall de Londres, Carnegie Hall de Nova York, Concertgebouw d'Amsterdam o Filharmònica de Berlín, i apareix habitualment en festivals internacionals d'Edimburg, Rheingau o Schubertiade de Schwarzenberg. A banda del format de concert tradicional, rep una atenció especial per la seva sèrie Kuss Plus en clubs nocturns de Berlín i per la seva col·laboració amb l'actor Udo Samel. El Kuss Quartet ha enregistrat nombrosos CD per a Sony, Onyx Classics i Rubicon Classics.

Oliver Wille ha participat en diversos projectes orquestrals amb l'Orchester der Deutschen Oper de Berlín, sota la direcció de Christian Thielemann, així com amb la Mahler Chamber Orchestra, sota Claudio Abbado, Kent Nagano, Daniel Harding i Andris Nelsons.

Ferran Cruixent, compositor

Es formà en piano, violí, cant i teoria musical al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on obtingué els títols superiors en piano i teoria musical el 1999, i rebent mencions honorífiques en piano, harmonia, contrapunt i fuga. Posteriorment obtingué els títols superiors en composició (amb el professor Dr. hc Dieter Acker) i composició per a cinema i televisió (amb el professor Dr. Enjott Schneider) a la Hochschule für Musik und Theater de Múnic, on completà el Màster en Composició el 2006, gràcies a una beca “la Caixa”-DAAD.

És un dels compositors catalans amb més projecció internacional de la seva generació. Una de les seves obres més destacades és *Focs d'artifici*, concert per a percussió i orquestra, que s'ha interpretat més de cinquanta vegades arreu del món.

Al Beethovenfest 2024 estrenà el concert triple *Trinity* amb el Sitkovetsky Trio i l'Orquestra de la Ràdio de Frankfurt, sota la direcció d'Ivan Repušić. N'estan previstos nous concerts amb la Staatskapelle Weimar aquest 2026.

La seva música és coneguda per ser imaginativa, clarament estructurada, profundament emocional i d'una construcció densa. La fascinació per la relació entre l'ésser humà i la tecnologia és un element clau en moltes de les seves obres, que exploren tant els aspectes filosòfics com tecnològics del segle XXI.

Desenvolupa la tècnica del *cibercant* combinant instruments tradicionals amb tecnologia, estrenada a la seva obra simfònica *Cyborg* l'any 2010.

El seu catàleg inclou obres per a orquestra, música de cambra, ballet, òpera i arts visuals. Ha estat interpretat internacionalment per més de cinquanta-cinc orquestres, com ara la Gewandhausorchester, Detroit Symphony Orchestra, Bayerisches Staatsorchester, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, OBC o Beijing Symphony Orchestra, entre d'altres. Que han estat dirigides per batutes de renom, com Leonard Slatkin, Ivan Repušić, Kazushi Ono, Christoph Poppen, Hannu Lintu o Karl-Heinz Steffens. Ha col·laborat amb conjunts i solistes de renom internacional, com Peter Sadlo (percussió), Alice i Sarah Ott (piano), Konstantin Krimmel (baríton), Mandelring Quartet, Sitkovetsky Trio, Duo Shalamov o Ignasi Cambra, entre d'altres.

Ha rebut diversos premis, mencions i nominacions per les seves obres, ha participat en publicacions, programes de ràdio i televisió, ha estat jurat de concursos, compositor resident del Palau de la Música i convidat a nombrosos festivals internacionals. També ha estat seleccionat per la Fundació Joan Miró per al programa *Músiques d'avui*.

Des del 2008, les seves obres són publicades per Boosey & Hawkes-Sikorski, amb seu a Berlín, Londres i Nova York.

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dimarts, 28.04.26 – 19.30 h

Petit Palau

—Ravel, Stravinsky, Ciesla, Reich i Shaw

Kebyart:

Pere Méndez, saxo soprano

Víctor Serra, saxo contralt

Robert Seara, saxo tenor

Daniel Miguel, saxo baríton

Albert Cano, piano

Pablo Barragán, clarinet

S. Reich: *New York counterpoint*

C. Shaw: *Entr'acte*

A. Ciesla: *Prélude, canon et riffs*

M. Ravel: *La valse* (arranjament de Kebyart)

I. Stravinsky: *Suite de L'ocell de foc*

Preu: 18 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The NANDO and EISA PERETTI foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

